

Izhaja v ponedeljek in petek ob 17.

Stane mesečno po pošti 7 Din, v Celju po raznašalnih dostavljenah 7-50 Din, za inozemstvo 20 Din

Račun pri poštne čerkovni zavodu št. 10.666.

Novo Doba

Redakcija in uprava: Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1 pritličje, desno.

Telefon Interurban št. 65.

Rokopisi se ne vračajo. Oglasi po tarifu.

Rokopisi se sprejemajo ob ponedeljkih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. — Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti.

Štev. 52.

Celje, ponedeljek 9. julija 1934.

Leto XVI.

Sokolski praznik v Brežicah

Brežice, 9. julija.

Sokolsko društvo v Brežicah je priredilo včeraj ob 30 letnici obstoja in 20 letnici župnega zleta v Brežicah okrožni zlet, ki je sijajno uspel.

V soboto zvečer je bila svečana bakljada po Brežicah. S poslopij so plapolale državne trobojnice, mestna hiša in mnogo drugih poslopij pa je bilo lepo okrašenih z zelenjem in iluminiranih.

V nedeljo zjutraj so prispele z vlaki dolge vrste Sokolov in Sokolic s Posavja in iz Celja. Ob 9. je krenil dolg sokolski sprevod s sokolsko godbo iz Trbovelj ter praporom celjske sokolske župe, društvenima praporoma iz Brežic in Krškega ter naraščajskim praporom iz Celja med navdušenim vzklikanjem s kolodvora v Brežice do savskega mosta in odtod nazaj pred mestno hišo. Tu je pozdravil zbrano množico v imenu Sokolskega društva v Brežicah starosta br. dr. Zdolšek in

podal historijat društva. V imenu mestne občine brežiške je pozdravil množico župan br. dr. Drnovšek, v imenu celjske sokolske župe župni starosta br. Jože Smrtnik, nato pa so govorili še zastopniki zagrebške in mariborske sokolske župe ter društva „Istre“. Ob zaključku je godba zaigrala državno himno.

Na letnem telovadišču pri starem pokopališču, kjer je bil pred 20 leti župni zlet, so bile nato skušnje. Ob 15'30 se je pričela javna telovadba s peštrim sporedom, ki je dosegla zelo lep uspeh. Po telovadbi sta nekdanja kumica društvenega prapora s. Marica Straškova in s. Holyjeva pripeli dva spominska traka na društveni prapor.

Na veseličnem prostoru se je razvila pristrčna zabava. Gostje so se z večernimi in nočnimi viaki vrnili na svoje domove z lepimi spomini na brežiški sokolski praznik.

leznice poroča, da se od 1. julija t. l. dalje v prometu z inozemstvom pri uporabi brzih vlakov od mejnih prestopov in do njih računajo za razdalje do 50 km tele vozne cene: za razdaljo od 1 do 5 km v I. razredu 8 Din, v II. razredu 7 Din, v III. razredu 4 Din, za 6 do 10 km v I. razredu 13.50 Din, v II. razredu 12 Din, v III. razredu 7.50 Din, za 11 do 15 km v I. razredu 20 Din, v II. razredu 17.50 Din, v III. razredu 10.50 Din; za 16 do 20 km v I. razredu 25.50 Din, v II. razredu 22 Din, v III. razredu 17 Din; za 26 do 30 km v I. razredu 38.50 Din, v II. razredu 34.50 Din, v III. razredu 21 Din; za 31 do 35 km v I. razredu 44.50 Din, v II. razredu 40 Din, v III. razredu 24 Din; za 36 do 40 km v I. razredu 50.50 Din, v II. razredu 45 Din, v III. razredu 27.50 Din; za 41 do 45 km v I. razredu 56 Din, v II. razredu 50.50 Din, v III. razredu 30.50 Din; za 46 do 50 km v I. razredu 62.50 Din, v II. razredu 55.50 Din, v III. razredu 34 Din.

d **Proglasitev za mrtvega.** Okrožno sodišče v Celju je uvedlo postopanje, da se proglasi za mrtvega Janez Ajdnik, p. d. Takš, pristojen na Ljubno, ki je odšel v začetku vojne na rusko bojišče, odkoder je 5. oktobra 1914. zadnjikrat pisal svoji ženi.

d **»Naša pota«**, revija za propagando turizma, družbo, sport in kino. Četrta številka (za junij) je pravkar izšla. Iz zanimive vsebine omenjamo Slokanov članek »Tam, kjer rase dobro vino«, v katerem nam odkriva še neznan Prlekijo, Ravljenov »V dolbenjskih Atenah«, ki s pristrčnim humorjem opisuje naše Ribničane, dr. Andrejke »Poljanska in Selška dolina«, ki vabi letoviščarje v ti dve lepi dolini, Pevalekov »Smuči v podstrešje, v zameno kopalne hlačiče«, Valaškov »Tujski promet in narodno gospodarstvo« in Regallyjeve »Naša lepa jugoslovenska zemlja«, »Iz kraja, ki ga je Bog ustvaril sedmi dan« in »Tja, kjer se je s križem pobratil polmeseč«, v katerih nam avtor na že znan zanimiv način reportira svoje

Ki-Ki ustvarja užitek kakor pomladni dan.

Kjerkoli si bodi **Ki-Ki** povsodi!

Proizvod »UNION«, Zagreb

vtise iz krajev ob Sotli in iz Južne Srbije. Omembe vreden je tudi prevod odlomkov iz silno zanimive knjige Vladimira Lebedeva »V deželi vrtin in krvi.« Poleg pestrih podlistkov ima revija tudi zanimive rubrike: »Letošnja kopališka moda«, »Naše knjige in revije«, »Film« in »Kot za pot«, v katerih bodo čitatelji našli marsikaj koristnega in doslej neznanega. Revija krasi blizu 50 reprodukcij fotografij naših najboljših mojstrov Šviglja, Kunavra, Korniča, Germa, Škodlarja, dr. Andrejke, Puppisa, Žuna, Valesa in drugih. Revija »Naša pota«, ki jo izdajata Zveza za tujski promet v Ljubljani in mariborska Tujskoprometna zveza in ki jo res spretno ureja gosp. Vladimir Regally, je izpopolnila občutno vrzel v naši revijalni literaturi in jo vsakemu najtopleje priporočamo.

d **»Srbska Lužica«**. V Ljubljani je začel izhajati mesečnik »Srbska Lužica«, glasilo prijateljev Lužiških Srbov v Jugoslaviji. List objavlja zanimive članke izpod peres lužiško srbskih in jugoslovenskih avtorjev, razne novice in drugo aktualno gradivo. Do konca l. 1934. stane 40 Din, za dijake srednjih in visokih šol 30 Din in se naroča pri upravi v Ljubljani, Medvedova cesta 8/I.

d **Dunajska vremenska napoved za torek 10. julija:** Nikakih bistvenih izprememb.

»Vi se hočete izseliti v inozemstvo?« — »Da, veste, tu so mi tla prevročna, zato pojdem v Afriko.«

DOMAČE VESTI

d **Nj. Vel. kraljica in kraljeviči na Bledu.** V petek dopoldne je prispela z Jadrana na Bled na poletni oddih Nj. Vel. kraljica Marija s prestolonaslednikom Petrom ter princema Tomislavom in Andrejem.

d **Narodna skupščina** je v petek sprejela zakon o mestnih občinah, v soboto pa je odobrila spremembo zakona o izvenspornem postopku, zakon o državnem pravobranilstvu ter konvencijo z Italijo o ureditvi neplačanih davkov v takozvani tretji ceni, ki jo je po prevratu zasedla Italija, in o preprečenju dvakratnega obdavčenja dvolastnikov. Narodna skupščina je s tem končala svoje poletno zasedanje. Prihodnja seja bo sklicana pismeno.

d **Novi uspehi JNS pri občinskih volitvah.** V nedeljo 1. t. m. so se vršile nove občinske volitve v občinah Bočni pri Gornjem gradu, Komendi v kamniškem srezu in Logu pri Ljubljani. V Bočni ste bili vloženi dve

kandidatni listi JNS. Prva lista, katere nosilec je bil dosedanji župan g. Anton Žehelj, je dobila 210, druga lista pa 94 glasov. V Komendi je bila vložena le ena lista, sestavljena na osnovi kompromisa. JNS je dobila 8, pristaši nosilca liste gosp. Janeza Štrčina pa 16 mandatov. Tudi v občini Log je bila vložena le ena lista in sicer lista JNS, ki je dobila 180 glasov; volilna udeležba je znašala 63 odstotkov. V nedeljo 8. t. m. so bile v nekaterih občinah sreza Ljubljana okolica naknadne občinske volitve. Na Igu je dobila lista JNS 303 glasove in 15 mandatov, opozicijska lista pa 245 glasov in 3 odbornike. Na Preserju je dobila lista JNS 192 glasov in 15 mandatov, opozicijska lista pa 185 glasov in 3 odbornike. Na Dobravi je dobila lista JNS 234 glasov in 3 mandate, opozicijska lista pa 236 glasov in 15 mandatov.

d **Novo vozne v brzovlakih.** Generalno ravnanje državnih že-

pomeni, da se ime navaja že v prvem zvezku Gradiva, akoravno tam značico »Celje« v imeniku zastoj iščeš.

Ne samo to, ampak tudi v uvodnih »Zemljepisnih črticah« (4. Topografija, pod b) Štajersko) pravi: Celje je mesto na Štajerskem. Tu je v začetku devetega stoletja živel dvajset kolonov, katere je Cesar Ludvik leta 824. podelil oglejski cerkvi. Že prej sta rečeni cerkvi te kolone dala v fevd grofa Kadolaj in Balderik (št. 78.). Sam se sklicuje na svoj regist št. 78. in tam piše: »Cesar Ludvik podeli oglejski cerkvi — itd. ter 20 kolonov v Celju na Slovenstem« (in finibus Selavine in loco, qui dicitur Zellia manentes viginti)

Kosu je ta Zellia = Celje, to stoji: na štirih mestih Gradiva II. to trdi, brez vsakega dvoma!

In vendar mu je »Zellia«, ki jo omenja Pavel Dijakon ob letnici 610. — v Furlaniji in ne na Štajerskem! To mu očita Ljubša, a mu dela krivico. Kos je moral imeti svoj tehtni vzrok, da je eno »Zellijo« postavil v Furlanijo, drugo pa identificiral s — Celjem! In ta vzrok je prav tisto, kar se Ljubši zdi tako malenkostno, namreč: »Saj vendar ne obstoji težkoča v tem, da Pavel Dijakon rabi izraz »regio« = pokrajina, listina l. 824. pa »locus«? Ako se je cela pokrajina imenovala »Zellia«, zakaj se ne bi imenovalo glavno selo pokrajine enako? Če pa »Zellia« Pavla Dijakona ni bila na Štajerskem, tudi središče te pokrajine

ne more biti tukaj« (4.) Logično ne: središče neke Zellije, ki leži v Furlaniji vendar ne more biti na — Štajerskem, ali neko srečišče, neko »glavno selo« pokrajine Zellije ne eksistirali! Ni ga najti na nobeni karti, ga ni v ustnem izročilu, ga nima — zgodovina! (Razen seveda listine iz leta 824.) Kraj pa, ki je dal neki pokrajini ime, ne more biti selo; pa če je tudi najbolj neznan kraj, kar tako ne izgine nobeno selo iz življenja v nič! Tega kraja Zellia v Furlaniji torej ni in ga nikdar ni bilo! Koliko tuhtanja je bilo zaradi »Zellije« Pavla Dijakona! Če bi kdaj, bi kraj Zellija našel Kos ob tej priliki! Zellija P. Dijakona pa je izrecno dežela, in to je podaril takrat marsikdo. Kos je tolmačil (glej Gradivo I. št. 146., str. 188. p. črto) s »Collia« = Goriška brda, katero tolmačenje ne drži preveč trdno! Važno pri tem pa ni ta razlaga, ampak to, da mu je, kakor večini zgodovinarjev, ki so pisali o tem, Zellija pokrajina, ki je dobila ime po gričevju, brdih, colles, »Collia«! Drugim je Zellia ime pokrajine po imenu reke (Zila = Zellia), vsem resnim znanstvenikom pa kos zemlje, in nikdar — kraj s tem imenom ali dežela, po nekem kraju tako imenovana! (Samo ljudje kakor Muchar so tolmačili Zellia s Celjem, ker so hoteli enačbo Medaria = Mar(k)burg, to se pravi, da če »Markburg« ni nemški, ker slovenski ne sme biti, naj bo vsaj — rimski, ker potem postane ime Marburg smiselno in torej so za Rimljani Nemci prvi prišli

v deželo! To pa ni bila znanost, ampak umazana politika!)

V resnici je pa Zellia Pavla Dijakona slovensko ime in pomeni »Ogleja« (Agleja — Akeleja — Aquileja) — »ogel« beneške ravnine, v katerem so Rimljani sezidali svojo trdnjavo Akelejo, kateri niso dali slovenskega imena pokrajine. Zellia je nastalo iz Agelia (= Ageleja, Oglej)! Značice Pavlove zgodovine imajo v večini (oblik) A: Azelia, Agelia, Aglia, itd. Zellia nam torej predstavlja zadnjo spako v ustih polatinjane mase za naše imenovanje »ogla« ravnine: Ag(e)leja (= Oglej)!

Pokrajina je torej ta Pavlova Agelia — Zellia, in imenovana prav po slovensko: »ogel«.

Na ugovor Ljubše je torej reči, da se je po različnih mnenjih imenovala pokrajina Zellia po reki, po dolini po brdih, končno po ravnini, nikdar po kraju! V listini iz l. 824. pa čitamo »in loco«, v kraju, ki se imenuje Zellia! In ker tega kraja ni v Furlaniji, ga je treba poiskati drugje in kraj Zellia, ki edino zveni na to spako, je naše slavno Celje! Kos ima torej prav, da je ta Zellia — Celje, čeprav je v I. delu Gradiva tako ime drugače tolmačiti! Na to zvezo sam opominja prav pri imenu »Celje (Zellia)« z znakom (I.)! Pri imenu »Zellia, gl. Celje« je že pokazal na Celje, torej tudi ta Zellia ni več tista iz I. dela, potemtakem bi tudi tukaj stal ta znak napačno. Ljubši to ni razumljivo (stran 3. in 4.5. Kos je s tem hotel reči, da je vzlic tisti Zelliji iz I. dela trdno pre-

A. Makarovič:

Odkod je ime »Celje«?

Matija Ljubša je napisal za zgodovino Celja dragoceno razpravo v Časopisu za zgodovino in narodopisje (1929, 1—2, 1—16. str.): »Postanek srednjeveškega Celja«, kjer trdi:

»1. da je ustanovitelj starega celjskega gradu mejni grof Gunter med leti 1123. do 1140;

2. da je Gunter, kakor vobče vovbrški grofje, prišel k nam iz Furlanije in je celo verjetno od tam poklical graditelje svojega gradu;

3. da so srednjeveško celjsko naselbino ustanovili Gunterjevi delavci iz Furlanije, ki so sezidali v Celju tudi prvo cerkev, namreč župno cerkev sv. Danijela.

Dr. Sturm meni, da ni izključeno, da so Slovenci besedno obliko »Celje« za keltsko-rimsko »Keleja — Celeja« dobili tudi od Furlanov! Tako naš Ljubša. Pod črto je še vir za Sturmovo mnenje: Časopis za sl. jezik, itd. VI. 46. 49. Ljubša obliko »Zellia« za Celje energično zavrača napram takemu tolmačenju Dr. Kosa (Gradivo, II. št. 78). Latinski tekst prevajja Ljubša takole: »L. 824., januarja 21., je podaril cesar Ludovik oglejski cerkvi del svoje lastnine v vasi Muzzana in 20 stanovalcev v območju Slovenije v kraju, ki se imenuje »Zellia«! Potem piše: »Prvi kraj je na Furlanskem, drugega pa določa dr. Kos v imeniku Gradivo II., str. 509: »Cellia gl. Celje«, in str. 425: Celje (Zellia), mesto na Štajerskem, 78 (I)« Označba v oklepaju (I)«

Celje in okolica

c Lep uspeh nacionalnega delavstva. V nedeljo 8. t. m. je bila volitev obratnih zaupnikov v apneniku v Pečovniku pri Celju. Volitve se je prvokrat udeležila tudi podružnica Narodno strokovne zveze za Celje in okolico ter dosegla sijajen uspeh. Nacionalno delavstvo v apneniku, ki je bilo doslej brez svojih obratnih zaupnikov, je dobilo v nedeljo 37 glasov in 2 zaupnika, dočim so ostali marksisti v manjšini z 10 glasovi in so dobili samo 1 zaupnika. Nacionalnemu delavstvu iskreno čestitamo k uspehu!

c Prva kolonija Kola jugoslov. sester se je odpeljala v Bakarac v petek 6. t. m. v treh vagonih in sicer odrasli in deca. Po adaptaciji Celjskega doma v Bakarcu je odraslim na razpolago več sob, za deco pa velika zračna dvorana. S to kolonijo je odšla siromašna slabotna deca, ki sta jo poslali šolska poliklinika in protituberkulozna liga v Celju in Rdeči križ iz Murske Sobote. Dom je do zadnjega kottička zaseden. Istotako je že polna druga kolonija, ki odide proti koncu julija. Zato se je žalibog že moralo odkloniti okrog 20 reflektantov. V drugi koloniji bo deca iz Koroške, ki bo preživela nekaj lepih tednov ob sinjem Jadranu, a bo ta čas izrabila tudi za učenje, da se nauči slovensko čitati in pisati. Za njo je darovala mestna občina celjska veliko šolsko tablo, g. dr. Rebernik je preskrbel potrebne knjige, društvo pa da na razpolago učiteljico. Tretja kolonija je kolonija Jadranske straže. Za to kolonijo je še nekaj sob prostih in prosimo Celjane, ki žele iti v Bakarac, naj se kmalu oglase, ker jih društvo ne bi rado odklanjalo, kar bi pa moralo, ako bi se prijavili prepozno. Kolo si je s prenovljenjem doma nakopalo dolgove in skrbi, dom se torej mora v polletnih mesecih izrabi, da bo mogel odbor zadostiti svojim obveznostim.

c Krajevna protituberkulozna liga v Celju je letos poslala 10 slabotnih in jetiki podvrženih otrok v počitniško kolonijo na morje, enega pa v počitniško kolonijo na Pohorje. Otroci so odpotovali v soboto 7. t. m. s prvo kolonijo pod vodstvom Kola jugoslovenskih sester v Bakarac.

c Sokolsko slovo od Rastka Poljšaka. Sokolsko društvo v Celju je priredilo v petek na vrtu Sokolskega doma v Gaberju poslovlilni večer

dolgoletnemu zaslužnemu društvenemu načelniku br. Rastku Poljšaku, ki odhaja iz Celja na novo službeno mesto v Laško. Zbralo se je okrog 200 članov in članic ter prijateljev in znancev br. Poljšaka. S prisrčnimi besedami so se poslovili od izredno agilnega sokolskega delavca starosta Sokolskega društva v Celju br. Milko Hrašovec v imenu društva, župni starosta br. Jože Smertnik v imenu starejših članov in akademik br. Miro Černigoj v imenu članov-telovadcev. Br. Jože Sparhak je izročil br. Poljšku lep kip metalca diska. V imenu članic se je poslovila načelnica s. Mirka Grudnova, nato pa je izročila s. Elza Štepiharjeva br. Poljšaku, s. Majda Jerinova pa njegovi soprogi lep šopek. Br. Poljšak se je iskreno zahvalil za počastitev.

c Iz poštne službe. Poštna uradnica gđc. Stana Burdianova je premeščena iz Celja v Laško.

c Društvo »Delo in eksistenca« v Celju je pričelo z današnjim dnevom redno poslovati v novo otvorjeni društveni pisarni v Gosposki ulici 30. Uradne ure so od 9.—12. in od 16. do 18. Ker ima društvo v programu kot glavno točko odpravo brezposelnosti, naj javnost njegovo stremljenje ne samo moralno, nego tudi gmotno podpira.

c Brezposelni! Društvo »Delo in eksistenca« v Celju poziva vse brezposelne brez razlike poklica in spola, da se zglase ob uradnih urah v njeni pisarni v Gosposki ul. 30 zaradi točne statistike.

Zdravnik

Dr. Lovšin Janez

otvori dne 10. julija

**splošno in zobno prakso
v Braslovčah**

Ordinira v hiši posojilnice

c Nevarni prijatelji tuje lastnine pod ključem. V zadnji številki smo poročali, da je celjska policija s sodelovanjem orožništva v sredo in četrtek aretirala družbo, ki se je bavila s tatvinami koles. Danes objavljamo podrobnosti. Aretirani so 32-letni brezposelni, na Jesenice pristojni delavec Matija Valentinič brez stalnega bivališča, 40-letni Jože L., 42-letni Ivan H. in 44-letni Jože R. Valentinič je doslej priznal vlom v Košnici in štiri tatvine. V četrtek je

ukradel posestniku Antonu Brezniku na Ostrožnem 800 Din vreden ročni voziček in ga nato prodal nekemu posestniku na Mrzlem vrhu. Istega dne je razbil šipo na hiši posestnika Spacapana v Košnici, zlezel skozi okno ter ukradel iz stanovanja 105 Din gotovine, samokres, diamant za rezanje šip, srebrn tolar iz leta 1721., 6 robcev in klobase v skupni vrednosti 400 Din. Nekemu svojemu prijatelju je ukradel 70 Din. Nadalje je priznal, da je ukradel tri kolesa in sicer v mesecu maju mizarju Mihaelu Zupanu v Petrovčah, 2. julija Pavlu Grlu in 4. julija Antonu Rupniku v Gaberju. Valentinič je ponujal ročni voziček in kolesa v nakup, še predno jih je ukradel. Ivan H. in Jože R. sta kupila od njega dve kolesi in plačala po 60 Din. Vsi trije so ogrođja ukradenih koles razsekali in zakopali, ostale dele pa so hoteli montirati na ogrođja, ki bi jih sami kupili. Dve ukradeni kolesi so našli v senju v nekem gospodarskem posloju v celjski okolici. Jože L. je pomagal Valentiniču pri tatvini ročnega vozička na Ostrožnem in pri vlovu v Košnici. Skupna škoda, povzročena po tatvinah, ki jih je Valentinič doslej priznal, znaša približno 4.300 Din. Vse aretirance so izročili okrožnemu sodišču. Preiskava se nadaljuje.

c V celjski bolnišnici je umrl v petek v starosti 58 let mornariški tehnični polkovnik v p. g. Ivan Žitnik iz Poljčan. N. p. v. m!

c Dve nesreči. V petek je žaga zgrabila 32-letnega sina posestnice Karla Založnika s Pake pri Vitanju za levo roko ter mu odrezala kazalec in sredinec. V soboto je brusil 21. letni mesarski pomočnik Rudolf Platinšek iz Gaberja pri Celju nož. Pri tem pa mu je nož spodrsnil in mu prerezal žile na levi roki. Ponesrečenca se zdravita v celjski bolnišnici.

c Mestna knjižnica je izposodila v prvem polletju t. l. 15.454 knjig in sicer iz leposlovja 9347 slovenskih oziroma srbohrvaških in 5633 nemških, znanstvenih pa 474.

c Iz trgovinskega registra. V trgovinski register so se vpisale spremembe odnosno dodatki pri naslednjih celjskih tvrdkah: Lečnik in drug, izdelovanje predmetov iz srebra in drugih dragocenih kovin v Celju. Besedilo tvrdke se glasi odsej: Lečnik in drug »Jugohacker«, javna trgovinska družba, Celje, Glavni trg 4. Za družbo se podpisuje eden

izmed družabnikov. Pri podružnici Ljubljanske kreditne banke s sedežem v Celju je bila vpisana kolektivna prokura gosp. Zorana Hvale. Tvrdka »Prva jugosl. tovarna tehtnic, ključavničarskih izdelkov in koncesionirana vodovodna inštalacija Ivan Rebek, Celje« se glasi odsej »Prva jugoslovska izdelovalnica tehtnic, ključavničarskih izdelkov in koncesionirana vodovodna inštalacija Ivan Rebek, Celje.« Zaradi polne opustitve se je iz trgovinskega registra izbrisala tvrdka Alojz Dronnik, nasl. R. Jelen, trgovina z manufakturnim in konfekcijskim blagom v Celju.

c Najdba koles. V soboto je bilo v neki veži na Glavnem trgu najdeno okrog 400 Din vredno, precej obrabljeno, črno pleskano moško kolo brez znamke s tov. štev. 290.133 in evid. štev. 2—87.643—5. V nedeljo je našel mizarjski mojster g. A. Zupančič v veži pri svoji delavnici v Gosposki ulici okrog 400 Din vredno, črno pleskano kolo brez znamke s tov. štev. 128.625 in evid. štev. 2—87.579—5.

c Protituberkulozni ligi v Celju je daroval g. Josip Plavec, trgovec v Celju, 100 Din namesto cvetja na grob blagopokojnemu g. Alojzu Knezu. Za velikodušni dar se mu najiskrenejše zahvaljuje ligin odbor.

c Krajevna protituberkulozna liga v Celju je imela v drugem tromesečju 1934. naslednje dohodke: Pov. Miklič Julija, Gomilsko, 243.75 Din; M. Cukala, Sv. Jurij ob T., 20 Din; Winkle, Sevnica, 20 Din; Ivan Mastnak, Celje, 100 Din; Fr. Dobovčnik, Celje, 50 Din; Stermecki, Celje, 50 Din; (dr. M. Hrašovec, Celje, 20 Din; Fr. Dolžan, Celje, 20 Din; Urabič in dr., 30 Din; Ivo Čater, Celje, 50 Din; V. Brauns, Celje, 100 Din; Ogrizev in Themel, Sv. Peter v Sav. dol., 50 Din; J. Jellenz, Celje, 50 Din; Cinkarna d. d., Celje, 500 Din; Jos. Jagodič, Celje, 50 Din; Kramar & Mislej, Celje, 30 Din; Tkalnica v Preboldu, 100 Din; zdravilišče Rog. Slantina, 50 Din; »Apnenik« Celje, 200 Din; »Sladkor« d. z o. z., Celje, 10 Din; Vinko Kukovec, Celje, 50 Din; K. Geričar vd., Celje, 20 Din; Nabiralne pole: Cilenšek Fr., Celje, 48 Din; Grobelnik G., Celje, 108 Din, dr. Flajs Jože, Celje, 96 Din, davčna uprava, Celje, 60 Din, Miklavec Pavla, Celje, 132 Din; šola Št. Rupert pri Mokronogu, 60 Din; Savinjska posojilnica, Žalec, 50 Din; Fort. Remše, Mozirje, 50 Din; Celjska posojilnica d. d., Celje, 200 Din; pov. Podboj Stanislava, Št. Janž na D. 36 Din; Leskošek Fr., Celje, 25 Din; Janko Šoster, Celje, 50 Din; Mag. Ivo Tončič,

pričan in vztraja na enačbi: **Zellia = Celje**, ne toliko Zellia iz leta 824., ampak kraj Zellia in mogoče še iz motivov, ki jih pozna naš zgodovinar, a jih žal nikjer ni napisal. Ker gre za slavno Celje, je to res škoda. **Ta Zellia je torej Celje.**

Oblika je na vsak način latinska in je ostanek latinskega imenovanja našega kraja: Kelēja — Celēja! Zellia čitaj Célija in imaš rimsko Celėjo, samo bolj pokvarjeno zaradi naglasa na prvem zlogu! Rimsko imenovanje Celeja izhaja namreč iz nekega predrimskega imena, ki je znanstvenikom »keltsko«, v resnici pa praslovensko, in ki se je glasilo najbrž Akeleja! V »Novi Dobi« sem že pisal o tem, o Rapallu lanskega leta, »Trije Ogleji — tri sramote«, kjer sem že primerjal Akelejo (Aquilejo) na jugu s Štajersko Akelejo (Celje)! Obe imeni postaneta smiselni edino če ju tolmačimo z Agelėjo (= Oglej) = ogel! Pri Celju je drugi dokaz reka Voglajna, prej Oglajna, to je ogelna reka, ki tvori s Savinjo ogel, v katerem je stala prastara naša Age(e)leja, rimska Celeja, današnje Celje.

Z obliko »Zellia« imamo nov dokaz za to primerjavo in razlago: Zadnja oblika za Akelejo, ki se je ohranila med polatinjeno maso na jugu, je Zellia in prav tako zadnja je pri nas Zellia, ki še spominja na latinizacijo.

Današnja oblika Celje je nastala iz ženske oblike »Celja« in to je točno Zellia, ki je izgovorjeno »Celjae! Ime je v našem jeziku brez smisla, ampak samo Celje, ker v davnini tiči

pranaša Ogleja!

Imena Celje nismo torej dobili od Furlanov, kakor mislita dr. Sturm in Ljubša, ampak se je v latinskih ustih prav tako nujno razvilo iz Akeleje (Keleja, Celeja, Celija = Zellia), kotov na jugu: Akelija — Celija = Zellia. Odtod je tudi oblika Cylia (Mejni grof Gunter, ki ga smatra Ljubša za ustanovitelja srednjeveškega Celja, je imenovan »marchio Cylie«, odkoder je nemška spaka Cilli.

Z obliko Zellia je torej sklenjena in popolnoma umevna vrsta oblik, ki so se nam ohranile iz razvoja imena našega mesta, in za to rešitev se imamo zahvaliti Kosu! Ta neprekinjenost imen od Celeje (Akeleja) pa do Celja nam pač jasno govori, da je Celje vedno stalo in da so se nove trume Slovencev naselile na tleh stare Celeje in ne samo v okolici. Umetna furlanska naselbina, o kateri piše Ljubša v svoji razpravi, je nastala na obljudenih tleh in Gunterjev grad ne na razvalinah prejšnjih utrdb, ampak ob stari zgradbi, ker noben kraj, ki je preizkušene vojaške važnosti, zaradi svoje lege ne ostane nezaseden! In o taki važnosti stare Celeje je zaman izgubljati besede! Tradicija zveze stare Akeleje na jugu in naše Akeleje, rimske Aquileje in Celeje je pripeljala v naš kraj furlanske grofe, zidarje in naselnike. Ta zveza je trajala dalje pod oglejskimi patrijarhi in še pozneje so Lahi hodili sem, zidali cerkve, slikali, zidali železnico in trgovali. V imenih celjskih trgovcev živi še spomin nanje! Celo krajevna imena kakor Laško, Lahov graben

itd. spominjajo še nanje!

To je vse tradicija stare ceste med Aquilejo in Celejo. Ko so novodošli Slovani porušili rimsko Celejo, so se v njej naselili in sprejeli ime od ostanka polatinjenih prebivalcev Celija (»Zellia«) — Celja. Celeja torej ni »izginila za nekaj sto let«, kakor trdi Ljubša, ampak se je vedno le prenavljala in izpreminjala lice, zdaj slovanska, zdaj rimska, zdaj spet slovanska, potem zopet furlanska — latinska, nemška, in danes je končno zopet postala slovanska: iz vseh različnih plasti priseljencev je Slovan ustvaril nov rod in novo mesto, v katerem bo sam zidar, sam trgovec in sam gospod.

Iz razprave Matije Ljubše sledi jasno njegova 2. točka (glej spredaj!), da je grof Gunter Furlan, kakor vsa njegova rodbina, ki je prišla iz Furlanije k nam. Oče Gunterjev, Pilgrimus de Potsul, po gradu Pozzuolo pri Vidmu v Furlaniji, je bil točaj — oglejskega patrijarha. In tako najbrž vsa rodbina. L. 824. so patrijarhi dobili potrditev nekaj lastnine v Celju (Zellia) in ko so si jo pomnožili, so lahko nekaj darovali svojim zvestim grofom — točajem, med katerimi se prvi Gunter imenuje »de Cylie«, ker je prvi bival tukaj! Kdaj se je to zgodilo, ni važno. Iz Ljubševine razprave izvemo, da je cesar Berengar I. 921. podaril grad Pozzuola oglejskim patrijarhom in sami si lahko mislimo, da ga je eden ali drugi patrijarh podaril rodbini omenjenih Pilgrima »de Potsul« in Gunterja de Cylie. Tako so ti gospodje pršli tudi do — Celja.

O delovanju (pokristjanjenju) oglejske cerkve pri nas vemo mnogo manj nego o delovanju solnograške, in to zaradi spora te cerkve z Rimom. V borbi za »tri poglavarje« je Oglej pri nas dosti zamudil ali izgubil (Kovačič: Slovenska Štajerska, itd. s. 69.) Ne samo, da Oglej ni mogel delovati med Slovenci, ampak, ker je zmagala rimska — nemška stranka, je tudi izgubil pri nas mnogo posesti, uničevale so se oglejske listine o tej posesti, tako da o tem nismo bogve kako poučeni. Savinjski grofje iz rodbine Breže—Selče, ki začenjajo s slovensko koreniko, so bili tako najbrž prej odvisni od patrijarhov in so od njih dobili svojo prvo posest. Vovbrški grofje in Gunter de Cylie so s temi v sorodu. V sled pomankanja dokumentov tega njih razmerja do patrijarhov ne moremo dokazati, vendar je to mnogo verjetnejše nego da so Celje Nemci darovali rodbini, ki ima slovanski početek. Patrijarhi niso tako potujčevali kakor Nemci. »Dar« 20 kmetij v Celju v resnici ni noben dar in ni ne prvi ne zadnji, in tisti, ki so končno dobili v last Celje, so ga dobili kot privrženci patrijarhovi.

Ne samo Kos, ampak drugi, nič manj resni zgodovinarji, Kovačič, Gruden so za tolmačenje Zellia (od 824.) = Celje! Celje je bilo najbrž patrijarhov fevd slovenskemu plemiču, katerega nasledniki so grofje Breže—Selče, Vovbrški in Celjski grofje. Seveda se je slovanska korenina takoj potujčila, se zmešala s Furlani in Nemci, ki so ostali »Celjski gospodje« do nedavnega časa.

Celje, 50 Din; dr. R. Pintar, odv., Celje, 25 Din; Iv. Srebotnjak, Sv. Peter v S. d., 20 Din; P. Majdič, ind. vol. izd., Celje, 50 Din; Fr. Rebeuschegg, Celje, 50 Din; Karl Florjančič, Celje, 10 Din; Ruža Kunej, Celje, 100 Din; Anton Fazarinc, Celje, 30 Din; Simon Gaberc, Celje, 20 Din; Franc Motoh, Celje, 25 Din; Danijel Rakusch, Celje, 100 Din; Josip Plevčak, Celje, 12 Din; M. Oswatitsch, Celje, 50 Din; čevljarna »Adrija«, Celje, 20 Din; dr. Anton Schwab, Celje, 50 Din; E. Kainer, Celje, 10 Din; nabiralna pola: B. Zdošek, Celje, 108 Din; Petek Josip, Celje, 20 Din; Schimmel & Co., Celje, 50 Din; Ljudska posojilnica, Celje, 200 Din; Anton Oražem, Celje, 20 Din; nabiralna pola: D. Kramar, Vransko, 120 Din; dr. Stojan Ivan, Celje, 50 Din; Andrej Rozman, Celje, 50 Din; nabiralna pola: A. Žnidarčič, Leskovec, 281'50 Din; drž. dekl. šola, Konjice, 472 Din.

c **Foto-albume, razglednice, nalivna peresa**, pisalni pribor itd. v veliki izbiri priporoča **K. Goričar vdv.**, Celje, Kralja Petra a. 7., knjigarna in veletrgovina s papirjem.

c **Kino Union**. Ponedeljek 9. julija: »Žig sramote«. Kriminalni vefilm. V glavnih ulogah **Pavel Muni** in **Karen Morley**. Predigra: zvočni tednik. — Torek 10., sreda 11. in četrtek 12. julija: »Muzikalna žena«. Izvrstna zvočna komedija z godbo in petjem. V glavnih ulogah **Martha Eggerth**, **Georg Aleksander**, komorni pevec **Leo Slezak**, **Hans Brausewetter** in **Truda Berliner**. Glasba: **Hans May**. Predigra: kulturni film.

Velik požar v Brežicah

Brežice, 9. julija.

Včeraj okrog 18. je nastal ogenj v gospodarskem posloju gostilničarja g. Ivana Zorka poleg kolodvora v Brežicah. Ogenj se je hitro razširil na vse poslopje, ki je pogorelo s hlevi vred. Na kraj požara so kmalu prispeli gasilci iz Zakota, Brežic, Bukoška in z Vidma, ki jim je uspelo rešiti hišo, ki se je držala gorečega gospodarskega poslopja. Če bi bil pihal veter, bi bil tudi kolodvor v veliki nevarnosti. Iz hleva so rešili živino, iz hiše, v kateri je tudi gostilna, pa so hitro spravili pohištvo. Škoda je velika in je le delno krita z zavarovalnino. Izgleda, da je ogenj nastal v kuhinji, kjer so kuhali svinjsko pičo.

Sprevodnik v vlaku je opazil, da se neki škot vozi brez voznega listka. Sprevodnika je popadla jeza, pograbil je škotov kovčeg in ga vrget skozi okno v reko, nad katero je ravno vozil vlak. »Morilec!« je zakričal škot. »Sedaj ste utopili mojega edinega sina!«

MAURICE LEBLANC:

Skrivnostno oko

Kriminalen roman

Prevel B. Rihteršič

»Gromska strela, gospod glavni tajnik. Kakor se mi zdi, nimate prav dobrega spomina, da o tenkočutni vesti sploh ne govorim. Torej se ne spominjate obveze, ki ste jo včeraj dali?«

»Včeraj sem se obvezal nekemu gospodu Nicolu.«

»No, torej!«

»Vi pa niste gospod Nicole!«

»Kdo pa sem?«

»Ali vam moram res vse povedati?«

Nicole ni odgovoril, toda začel se je tiho smejati, kakor bi se mu zdel ta nenavadni preobrat nad vse smešen. Prasvillu je postalo tesno pri srcu. Še trdneje se je oklenil revolverja in se že vpraševal, ali ne bo najbolje, če pokliče na pomoč.

Nicole je pomaknil svoj stol tik k pisalni mizi. Z rokami si je podprl glavo, gledal svojemu nasprotniku v obraz in se mu čedalje glasneje smejal. Potem mu je rekel: »Torej, gospod Prasville, vi veste, pa ste tako nesramni, da se še upate iz mene norčevati?«

»Da, tako nesramen sem,« je hladno odgovoril Prasville.

»Torej mislite, da sem jaz, Arsène Lupin tako neumen, da se vam bo dal kar tako ujeti?«

»I seveda,« je zadovoljno odvrnil Prasville, »kaj morete zdaj, ko je seznam sedemindvajsetih v mojem žepu?«

»Kaj še morem?« je posmehljivo vprašal Nicole.

»No, da. Če vas talisman nič več ne varuje, imate prav toliko moči, kaor človek, ki se upa sam na prefekturo in ga straži tucat mož, ki bodo prihiteli na moj prvi znak.«

Nicole je skomignil z rameni in z neizmernim sočutjem pogledal Prasvilla.

Sport

Pokalna nogometna tekma SK Celje : SK Atletik 5 : 1 (2 : 0)

Celje, 9. julija.

Precej časa je moralo poteči od zadnjega pa do ponovnega srečanja starih tekmecev za naslov prvaka Celja, med SK Celjem in SK Atletiko. Pa morda prav tako, kajti vsak nastop te dvojice pomeni pravi boj dveh ekstremov, ko se ukoreninjena stara nasprotstva vedno z nova pokažejo, žal pa vedno v zelo nesportni obliki. Tako je bilo tudi včerajšnje srečanje med imenovanimi enajstoricama v borbi za pokal celjskega Okrožnega odbora, ki ga je doslej branil SK Atletik. K poslabšanju že itak napete in zelo neprijateljske tekme pa je v veliki meri prispeval svoj delež sodnik g. Svetek, ki se je pogosto znašel pred težko nalogo, ko je bilo treba pravo odločitev šele uganiti. Imel je vsled ostre igre zelo težavno stališče, ki si ga je pa z napačnimi odločitvami slabšal še sam ter si s tem ustvarjal med občinstvom in med igralci zelo neprijazno ozračje.

Igra se je pričela nekoliko po 18. Že ob otvoritvi se je pokazalo, da bo igra potekla v živahnem in ostrem tempu. Celjani so prihajali vsebolj pogosto na nasprotnikovo polovico in v 6. minuti je dal Zupanc prvi gol. Bilo je to baš po enominutni prekinitvi igre, s katero sta moštvi počastili spomin tragično preminulega odbornika Atletikov g. Pacchiaffa. Atletiki so skušali izsiliti izenačenje, dosegli pa so le odprto igro, v kateri so se pričeli vedno pogosteje vrstiti težji ali lažji fouli in sodnik je moral igro neprestano prekinjati. V 18. minuti sta se v startu poškodovala Hönigmann in Koprivšek. Prvi je moral za nekaj časa prekiniti igro, Koprivšek pa je zaradi dobljene poškodbe po drugem голу tudi moral odnehati. V 28. minuti lepa kombinacija Celja in uporaben center-pas z leve je uspešno zaključil Gobec z woley neubranljivo v mrežo. Sledila je v 32. minuti izključitev branilca Atletikov Končana zaradi namernega foula v kazenskem prostoru, a sodnik ni diktiral enajstke, nasprotno: prosti strel proti nasprotniku! Med tem je posegel v igro zopet Hönigmann in obe moštvi sta odigrali ostali in ves drugi polčas z desetimi igralci.

Igra drugega polčasa je bila v celoti precej raztrgana, vrzel se je poznala na obeh straneh. V 10. minuti je uspelo Mariću povišati na 3:0, po presledku 20. minut pa so Celjani po Ahtiku prišli že do vodstva s 4:0. V 33. minuti je padel po Mariću peti gol. Odslej so pričeli tudi Atletiki z neko-

liko bolj smiselno igro, popustili so za malenkost v ostrosti, kar jim je v 36. minuti prineslo edini uspeh. Imeli so nato do konca malo več od igre, kajti nasprotnik se je z rezultatom očitno zadovoljil in je prešel delno v obrambo.

Celjani so igrali kombinatorno in tehnično boljše od nasprotnika, pa tudi bolj fair, dočim so se Atletiki »ujavljalji« s preostro igro. Igra je potekla v celoti v premoči SK Celja, ki si je zmago v polni meri zaslužil in si priboril pokal v prehodno last.

Gledalcev je bilo okrog 400.

K. D.

t **Mladina SK Celja : mladina SK Jugoslavije 4 : 2**. V nedeljo 8. t. m. dopoldne je bila odigrana na Glaziji trening tekma med mladinama SK Celja in SK Jugoslavije. Mladina SK Celja je zaslužno zmagala v razmerju 4 : 2.

Smešnice

Kaznilniški duhovnik: »No, moj lju-bi sin, kaj Vas pa je privedlo sem?« — Kaznjene: »Čul sem, gospod, da znate tako krasno pridigati.«

Janez Muren si kupi vato. »Za ko-ga?« ga vpraša prijatelj. — »Zame. Danes bom priznal svoji ženi, da ji ne bom kupil novega klobuka, in po-tem ne bom slišal, kaj bo odgovorila.«

»Moja žena je hotela potovati na jug, pa sem ji to odločno prepovedal.« — »Ali se ni vendarle peljala?« — »Pač, toda brez mojega dovoljenja.«

Sodnik: »Zopet ste tu! Ali Vam ni-sem zadnjikrat rekel, da Vas ne ma-ram več tukaj videti?« — Obtožene: »Da, gospod sodni dvor. Toda straž-nik mi tega ni hotel verjeti.«

Gost v vaški brivnici: »Recite mi, zakaj me Vaš pes neprestano opazu-je, če me brijete?« — Brivec: »Čaka, da odpade košček uhlja, če mi bri-tev včasih zdrkne.«

Profesor: »Dober dan! Kako se kaj počutite? In Vaša gospa soproga?« — »No, no, gospod profesor, saj ven-dar veste, da sem samec.« — »Saj je res, saj je res . . . ali ste že dolgo samec?«

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrejša za hiše, vile, tovarne in cerkve, strope in razna tla, paviljone, verande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, mlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju. Čekovni račun Štev. 14.737

»Veste kaj, gospod glavni tajnik? Tudi vam je vsa ta zgodba zmešala glavo. Če ima človek seznam, pade kaj hitro na moralno stopnjo kakšnega Daubrecqua ali Albufexa. Skušnjave se ga lotijo in mišči si: Saj je v mojem žepu. Z njim sem vsemogočen. Z njim si pridobim bogastvo in neizmerno moč. Kako bi bilo, če bi to poskusil? Če pustim umoriti Gilberta in Klariso Mergyjevo? Če tega tepca, tega Lupina zaprem? Če izrabim priložnost, ki se ponudi človeku le enkrat v življenju?«

Sklonil se je k Prasvillu in mu rekel skoraj prijateljsko in ravnodušno:

»Dragi gospod, nikar ne poskusite tega!«

»Zakaj ne?«

»Verjemite mi, da se ne bo dobro končalo.«

»Kaj pravite?«

»Če pa že hočete, vzemite seznam in si oglejte tretje ime.«

»Tretje ime?«

»Ime enega izmed vaših prijateljev.«

»Kdo je to?«

»Nekdanji poslanec Stanislav Vorenglade.«

»No, in?« je vprašal Prasville, ki se mu je poznalo, da so te besede zalegle.

»Vprašajte se, ali ne bi še tako površna preiskava prinesla na dan imena nekega gospoda, ki je delil z njim nekakšno podkupnino?«

»Kako naj se pa ta gospod piše?«

»Louis Prasville!«

»Kaj čekate?«

»Nič ne čekam, dejstva pripovedujem.«

Prasville je vstal, Lupin pa je udaril s pestjo po mizi:

»Že dvajset minut se sučeva okoli te neumnosti, kakor mačka okoli vrele kaše. Vrniva se k stvari. Najprej pa pustite svoj pihalnik pri mizi. Napraviva konec! Mudi se mi!«

Položil je roko Prasvillu na ramo in dejal z odločnim poudarkom:

»Če se čez dobro uro ne vrnete od predsednika republike in mi ne prinesete primernega zagotovila, da je pomilostitev že podpisana, in če ne pojde Arsène Lupin čez eno uro in deset minut zdrav odtod, bodo nocoj prinesli štirje pariški večerniki štiri pisma iz korespondence med Stanislavom Vorengladom in vami. Ta pisma mi je namreč Vorenglade davi prodal. Tu je vaš klobuk, tu je površnik. Zdaj pa izginite! Čakam vas!«

In tedaj se je zgodilo nekaj nenavadnega: Prasville se ni upal več upirati. Iznenada se je zavedal, kolikšna moč tiči v razumu Arsène Lupina. Še na misel mu ni prišlo, da bi rekel besedico: Ne!

Molčal je. Zdelo se mu je, da ga stiska vijak, ki ga ne more odviti. Podal se je.

»Čez dobro uro se vrnete,« je ponovil Nicole, ko je bil glavni tajnik še pri vratih.

»Čez dobro uro,« je ubogljivo potrdil Prasville, potem pa se je odločil, da se še natančneje pogovori z Lupinom.

»Ali bom dobil pisma, če bo Gilbert pomiloščen?«

»Ne!«

»Kako to? Potem . . .«

»Dobili jih boste dva meseca potem, ko bo Gilbert z mojo pomočjo zaradi premajhne pazljivosti pobegnili.«

»Ali je to vse?«

»Ne. Še dva pogoja vam moram staviti!«

»Namreč?«

»Prvič: takoj mi dajte ček za štirideset tisoč frankov.«

»Štirideset tisoč frankov?«

»Toliko sem namreč plačal Stanislavu Vorengladu za pisma.«

»Dalje!«

»V dveh mesecih morate odpovedati svojo službo.«

»Odpovedati? Zakaj?«

Nicole ga je resno pogledal.

jave in plačati ustrezni davek za 2. četrtletje 1934 najkasneje do 30. julija. Davčni zavezanci skupnega davka na posl. promet in davka na luksus, po zakonu z dne 12. julija 1930., ki so izbrali način plačevanja po vplačilih v gotovini in menicah, morajo polagati odplačila po prometu prejšnjega meseca v 20 dneh po preteku vsakega meseca z mesečnimi prijavami, oni, ki so izbrali za podstavo obračuna promet po fakturah, pa v 50 dneh po preteku vsakega meseca.

Dokler se ne izvrši odmera davkov za tekoče leto, se morajo plačevati po davčnem predpisu iz prejšnjega leta (čl. 147).

Davek novih davčnih zavezanecv in novih davčnih predmetov se mora plačati najkasneje v 30 dneh po prejemu plačilnega naloga.

Kdor ne plača dospelih obrokov do skrajnega plačilnega roka, mora plačati od tega dne pa do dne plačila šestodstotne letne zamudne obresti in proti njemu se uvede izvršilno postopanje, ki je v zvezi s sledečimi stroški: a) za pismeni opomin ena para od vsakega dinarja dolga, najmanj pa 10 Din; b) za rubežen 2 pari od vsakega dinarja dolga, najmanj pa 10 Din in taksa po t. p. 79. taksnega zakona v znesku 5 Din; c) za dražbo taksa po t. p. 81. taksnega zakona.

Sokolstvo

x Članom plavalne sekcije celjskega Sokola. Redni treningi sekcije se pričnejo ta teden v kopališču »Diana« na Bregu: za ženske oddelke ob ponedeljkih, sredah in petkih, za moške oddelke ob torkih, četrtek in sobotah od 14. ure dalje. Za one, ki nameravajo redno trenirati, velja sezonska vstopnina 10 Din, katere so deležni, ako se izkažejo kopalnemu mojstru s posebno izkaznico. Te izkaznice se dobijo pri s. Gaberčevi oz. br. Pertotu. Pozivamo brate in sestre vseh oddelkov, da se prijavijo v čim večjem številu in da pričnejo takoj s treningi, ker se bližajo tekme za društveno in župno prvenstvo.

Književnost

k Pregled občne zgodovine. II. del: Srednji vek. Mohorjeve knjižnice 67. zvezek. Drugi del vsebuje zgodovino srednjega veka v kratki, pregledni in zgoščeni obliki. V vseh dobah je obdelana tudi naša narodna zgodovina. Drugi del (srednji vek) je spisal Anton Krošl.

Gospodarstvo

Hmeljarjem!

Takozvani »Tabor hmeljarjev« bo z običajnim sporedom v nedeljo 15. t. m. ob pol devetih dopoldne v Roblekovih dvorani v Žalcu.

Na shodu se bo razpravljalo o smernicah, po katerih bi se naj ravnali vsi hmeljarji v letošnji hmeljski sezoni, ki se bo bistveno razločevala od vseh dosedanjih.

Shoda se lahko udeleži vsak hmeljar. Žalec, 8. julija 1934.

Hmeljarsko društvo kot sklicatelj »Tabora«.

Žatec, ČSR, 4. julija

Glede stanja hmeljskih nasadov se mora reči, da došle padavine niso izpolnile nad hmeljarjev. Padavinam sledeča vročina je uničila upanje na dobro letino. Rastlina še vedno pogreša izdatne mokrote in je zelo neenakomerno razvita. Le v redkih nasadih je dosegla višino ogrodja, ponajveč pa le $\frac{3}{4}$ višine ter ima kratke in slabotne poganjke. Ker prehaja cvetje deloma že v kobule, bodo morali hmeljarji letos spodbirati in bo splošno obiranje prej nego v normalnih letih. Mrzle noči tudi niso rastlini v prid. Po lanskih ostankih je zopet oživel povpraševanje po cenah od 1700 do 1800 Kč za 50 kg. »Saazer Hopfen - und Brauer Ztg.«

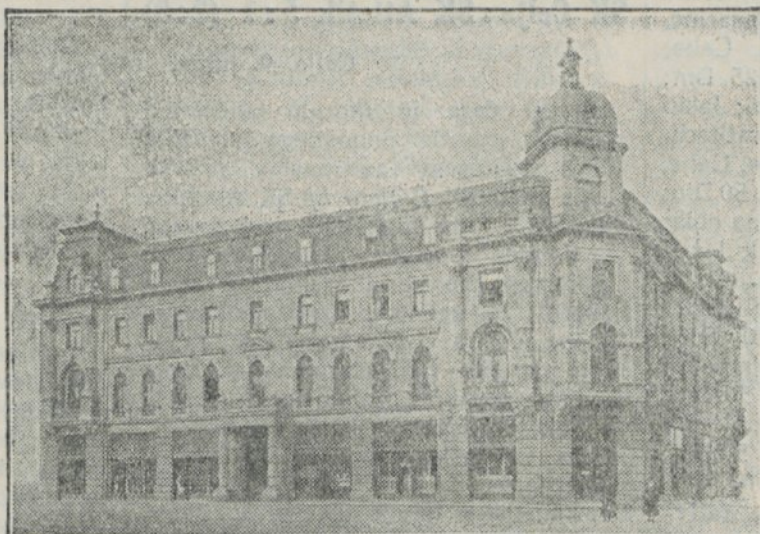
Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenje za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici: Maribor, Šoštani

Mesto hišnice

išče za takoj žena brez otrok, verzirana v vseh hišnih poslih. Naslov v upravi lista.

Za vkuhanje sadja in sočivja so najboljši

„Weckovi“ kozarci

Prodaja jih

Jos. Jagodič, Celje

Glavni trg 14 Gubčeva ul. 2

Ceniki zastoj

Franjo Dolžan

Celje
Za kresijo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave
Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerno — Postrazba točna in solidna

Semena

sveža vrtna in poljska dobite pri tv

Karol Loibner
Celje

Kralja Petra cesta 17

„Pri Zvoncu“

Tombola

karte, predmete za veselice, konfeti, serpentine, papirnate krožnike, servijete, lampijone, priporoča knjigarna in trgovina s papirjem

Franc Leskovšek
Celje, Glavni trg 16

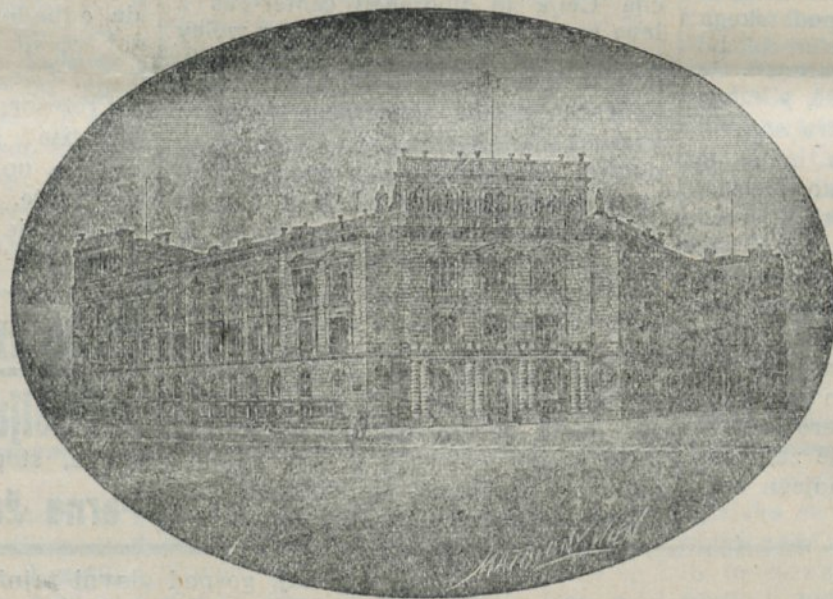
Ustanovljena leta 1864.

Pod stalnim državnim nadzorstvom

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice še mesto Celje z vsem premoženjem in vso davčno močjo

Novim hranilnim vlogam je takojšnja izplačljivost v gotovini s posebno uredbo brezpogojno in v vsakem primeru zajamčena

ZVEZNA TISKARNA IN KNJIGOVEZNIČA

CELJE • STROSSMAYERJEVA ULICA 1

IZVRŠUJE VSA V STROKO SPADAJOČA DELA HITRO SOLIDNO IN PO ZMERNI CENI